

گفت وگو با محمود فلاحی، به بهانه اجرای نمایش «یرما» در سالن اصلی تئاتر شهر

اهمیت به گیشه جایگاه هنر تئاتر را متزلزل کرده است

شکیبا افخمی‌راد

گفت‌وگو

محمود فلاحی، هنرمند تئاتر مشهد،بعدهاز چندین‌سال‌دوری ازاجرای‌نمایش‌بانمایش‌یرما، به صحنه بازگشته است،

نمایشی در ژانر اجتماعی،نوشته‌فدریکو گارسیا لورکا،شاعر ونوسینده اسپانیایی‌که احمد شاملو آن را ترجمه کرده است. فلاحی علاوه بر بازی در «یرما»،کارگردانی این نمایش را نیز برعهده دارد. درکنار او دیگر بازیگرانی چون علی رضایی‌اصل، زینب برات‌زاده، محمد طه‌ان، امید وحدت‌پور و سمیه قائمی نیز به ایفای نقش پرداخته‌اند.

به بهانه اجرای نمایش «یرما، که این شب‌ها در سالن اصلی تئاتر شهر به روی صحنه می‌رود با محمود فلاحی‌گفت‌وگویی داشته‌ایم‌که در ادامه پیش‌روی شماست.

صحنه‌ای شما محسوب می‌شود. این تغییر فضا به چه علتی بوده است؟

من حدود هشت سال روی متن نمایش «یرما» کار و از همه زاویه‌ها آن را بررسی کردم. در این مدت طراحی‌های مختلفی هم برای اجرا انجام دادم، اما در نهایت به فضای قاب‌صحنه‌ای رسیدم، چون بخشی از این نمایش‌نامه به‌صورت سورئال و بخشی به صورت رئال طراحی‌واز بازیگران فرم زیادی نیز استفاده شده است. همچنین سعی داشتم طراحی صحنه نمایش به‌گونه‌ای باشد که مخاطب را به دامن طبیعت ببرد و یک فضا و زندگی دیگر را روایت کند. علاوه بر این موارد وقتی از نظر زیبایی‌شناسی به تئاتر نگاه کنیم، متوجه می‌شویم که مخاطب کارهای قاب‌صحنه‌ای را دوست دارد. خود من نیز می‌خواستم این فضا را تجربه کنم، در نتیجه نمایش «یرما» را به‌صورت قاب‌صحنه‌ای اجرا کردم.

در گروه بازیگران نمایش «یرما» هم دیولور حضور دارد، هم هنرمندان فعال در عرصه سینما و تلویزیون و هم هنرمندان تئاتری. چطور به این ترکیب بازیگران رسیدید؟

من در این هشت سال روی شخصیت نقش‌ها بسیار کار کردم، از این‌رو هرکس را که مناسب نقش‌ها بود و از پس اجرای آن‌ها برمی‌آمد فارغ از اینکه چه جایگاه‌ورزومه‌ای دارد، برای حضور در نمایش انتخاب کردم؛ همچنین از آنجایی‌که می‌خواستم به داستان و سنت‌های اسپانیا وفادار بمانم، به سراغ کسانی رفتم که از لحاظ آناتومی چهره به این فرهنگ نزدیک بودند. در نهایت همه گزینه‌های اولی که در ذهن داشتم انتخاب شدند و آن‌ها نیز پذیرفتند با ما همکاری کردند، اما به تازگی صحبت‌هایی شده است مبنی بر اینکه من برای فروش در گیشه به سراغ برخی از بازیگران رفته‌ام که این صحبت درست نیست و در نمایش «یرما» هم بازیگران تازه‌کار و هم حرفه‌ای‌ها حضور دارند.

اینکه خودتان در نمایش بازی کرده‌اید کارگردانی را برایتان سخت نکرد؟

من در ابتدا می‌خواستم نقش خودم را به بازیگر دیگری واگذار کنم، ولی متأسفانه گزینه مدنظرم را پیدا نکردم و مجبور شدم در نمایش بازی کنم؛ اتفاقی که قطعاً کار کارگردانی را برایم سخت کرد.

نمایش «یرما» در سالن اصلی تئاتر شهر روی صحنه رفته است. وضعیت این سالن را که مدتی هم تعطیل شده بود، چطور می‌بینید؟ وضعیت سالن نسبت به گذشته بهتر

شده و سیستم سرمایشی راه افتاده است، البته هنوز ایراداتی وجود دارد و شرایط پشت‌صحنه چندان خوب نیست. از طرف دیگر اینکه هم‌زمان با مانمایش دیگری روی صحنه می‌رود، کار ما را سخت کرده و باعث شده است نتوانیم نمایش را با کیفیتی که مدنظرمان است اجرا کنیم.

این روزها هم‌زمان با نمایش شما، آثار دیگری هم در سالن‌های مختلف روی صحنه رفته‌اند. فکر می‌کنید مشهد ظرفیت اجرای این تعداد نمایش را به صورت هم‌زمان دارد؟ بله، ولی به نظر من باید یک هیئت نظارت به نمایش‌ها امتیاز دهد تا گروه‌ها براساس نمره‌ای که دریافت می‌کنند در یک سالن خاص روی صحنه بروند. در این صورت مشخص می‌شود نمایش‌هایی که در هر سالن اجرا می‌شوند، چه کیفیتی دارند. همچنین قیمت نمایش‌ها نیز باید براساس درجه کیفی آن‌ها تعیین شود.

امتیازدهی به اجرای‌های نمایش چطور محقق می‌شود؟ انجمن نمایشی که دغدغه‌اش هنر و هنرمندان باشد باید این موضوع را پیگیری کند، اما متأسفانه ما مدتی

می‌شود در مشهد انجمن هنرهای نمایشی نداریم و همه تصمیم‌گیری‌ها درساره تئاتر توسط اداره‌کل فرهنگ و ارشاداسلامی استان صورت می‌گیرد.

وضعیت این روزهای تئاتر مشهد را چطور می‌بینید؟ آیا به روزهای اوج این‌هنر در مشهد نزدیک هستیم؟ خیر. متأسفانه خیلی از هنرمندان بزرگ و سرمایه‌های شهرمان که باید این روزها کار کنند، به دلایل مختلف خانه نشین شده‌اند و کسانی که

صلاحیت کار کردن ندارند، از این‌خلأاستفاده‌کرده‌اند و مشغول فعالیت هستند؛ اتفاقی که ضربه بزرگی به تئاتر مشهد وارد کرده و باعث شده‌است این هنرپویایی گذشته‌رانداشته‌باشد. به‌عنوان مثال سالن اصلی تئاتر شهر در گذشته جایگاه افراد بزرگ محسوب می‌شد و شاید زمانی شش ماه خالی می‌بود تا یک کار خوب در آن اجرا شود. آن‌زمان سالن، شورای فنی داشت که اجرای هر کاری را قبول نمی‌کرد، ولی الان ما شورای فنی و شورای نظارت نداریم، البته سالن هم دست بخش خصوصی است که باید به اداره ارشاد اجازه دهد؛ از این‌رو مجبور است با اجرای هرکاری موافقت کند. آن‌ها این موضوع را در نظر نمی‌گیرند که چه تئاتری توسط چه‌کسانی در حال اجراست. متأسفانه این روزها کیفیت بیشتر تئاترهایی که اجرا می‌شوند بسیار پایین است و هیچ ارگان نظارتی هم وجود ندارد تا کیفیت آثار

را رصد کند. هیئت بازیبنی نمایش‌ها هم فقط مسائل ممیزی را بررسی می‌کند و کیفیت آثار را نمی‌سنجد. کسانی را که خانه نشین شده‌اند چطور می‌توان برای حضور دوباره در عرصه تئاتر ترغیب کرد؟ ۹۰ درصد این افراد با برطرف شدن مشکلات اقتصادی، پای کار می‌آیند. ۱۰ درصد هم کسانی هستند که با شرایط موجود، ممیزی‌ها و قوانین دست‌وپاگیر کنار نمی‌آیند و منتظر هستند شرایط بهتر شود و با آثار خود حرفشان را بیان کنند.

یعنی تنها خانه نشینی‌ده‌ای باعث شده است تئاتر مشهد از روزهای اوجش فاصله بگیرد؟ خانه نشینی هنرمندان در کنار پررنگ شدن مسائل تجاری به این هنر ضربه زده است. در واقع اهمیت دادن بیش از حد به گیشه باعث شده‌است تئاتر جایگاه هنری خود را از دست بدهد، همچنین دغدغه‌مندی برای جلب رضایت مخاطب و اینکه نمایش حرفی برای گفتن داشته باشد میان هنرمندان و گروه‌های تئاتری کمتر شده است و همه این روزها تنها به گیشه فکر می‌کنند، بنابراین ما می‌بینیم این روزها کارهای با تولید زیادی روی صحنه می‌روند.

یعنی کارگردان کار خودش را راحت کرده و برای اجرای نمایش به سراغ ارشوش می‌رود. این درحالی است که مخاطب نیاز دارد کارهای جدید و متناسب با شرایط روز را ببیند. علاوه بر این موارد، گرانی‌ها نیز بر فعالیت اهالی تئاتر تأثیر گذاشته است. تجهیزات مثل لباس و گریم و دکور بسیار گران شده و گروه‌ها باید سالن‌های اجرای نمایش را با

قیمت بالایی اجاره کنند. در این بین دستمزد بازیگران هم مثل همیشه نادیده گرفته می‌شود و همه کارها رفاقتی و به‌خاطر عشق بچه‌ها به تئاتر پیش می‌رود. چالش دیگری هم که چند سالی است گریبان تئاتر مشهد را گرفته، حضور برخی افراد است که یک ابزار اطلاع‌رسانی در دست دارند و آن برای مسموم کردن فضای هنرهای نمایشی استفاده می‌کنند. این افراد اگر بخواهند کاری فروش داشته باشد، به صورتی فضا سازی می‌کنند که مسیر برای دیده شدن بیشتر آن اثر هموار شود، حتی اگر از کیفیت لازم برخوردار نباشد، اما اگر به‌ردلیلی با هنرمندی مشکل داشته باشند، دست به حاشیه‌سازی می‌زنند، به‌طوری‌که برای آثار خوب هم نقد منفی می‌نویسند و ایرادهای الکی می‌گیرند تا آن کار نفروشد و ذهن و افکار مردم به سمتش نرود.

خانه نشینی هنرمندان در کنار پررنگ شدن مسائل تجاری به این هنر ضربه زده است. در واقع اهمیت دادن بیش از حد به گیشه باعث شده است تئاتر جایگاه هنری خود را از دست بدهد

این صدای من است

گزارشی از نمایشگاه «غول‌های خاکستری» با آثار محمدباقر کلاهی اهری در گالری «بن‌بست»

هم سرک بکشم. نتیجه آن هم این کارهایی شده است که در طول زمان انجام داده‌ام. این طرح‌ها را اوایل درون دفترهایی که متن می‌نوشتم، می‌کشیدم و به‌مرور زمان تصمیم‌گرفتم طرح‌ها را به‌صورت مجزا بکشم. استاد کلاهی اهری با بیان اینکه با گذشت زمان، شعر پایه‌پای من عمر پیدا کرده است، بیان کرد: سنی که الان هستم، شعرم هم در همان سن است. همان‌طور که خواسته‌های من با خواسته‌های یک شاعر جوان فرق می‌کند، شعر من هم به سمتی می‌رود که دیگر جوان نیست، شعر من این جوانی

تماشاخانه

اجرای «جویندگان طلا» در تئاتر شهر مشهد

نمایش «جویندگان طلا» به نو پسندگی میلاد کاشانی و کارگردانی ایمان رمضان‌ی از شنبه، دهم تیرماه (ساعت ۱۸) در سالن اصلی تئاتر شهر مشهد روی صحنه می‌رود. داستان این نمایش ۷۵ دقیقه‌ای کمدی

موزیکال درباره اواخر قرن ۱۸ میلادی در آمریکاست که تب یافتن طلا شیوع پیدا کرده بود. در این نمایش شاهین نورایی، آرمن ترابی، امید هاشمیان، حسین شجاعی، محمد رضا بنی‌اسدی، صالح اسماعیل نژاد، دنیا رحیمیان، علی ضابطیان و محمد سادات به ایفای نقش می‌پردازند.

چارسوق هنر

فریماء فرجامی درگذشت

فریماء فرجامی، بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون، پس از طی یک دوره بیماری درگذشت. به گزارش شهرآرا، این بازیگر پیشکسوت که در دهه ۶۰ و ۷۰ خورشیدی با حضور در فیلم‌های سینمایی و سریال‌های تلویزیونی و هنرمندی شناخته شده تبدیل شده بود، در ۷۱ سالگی درگذشت. فرجامی در روزهای گذشته در بیمارستان بستری بود و بنا به خواسته خانواده‌اش، اخبار کمی از او در رسانه‌ها منتشر می‌شد. «برده آخر»، «ترکس»، «راز گل سرخ»، «تماس شیطانی»، «بانی چاو»، «عشق گمشده»، «جوانمرد»، «ساغر»، «آب و آتش»، «زهر عسل»، «کاغذدیواری زرد»، «نیم» و «لامینور» از جمله فیلم‌های سینمایی است که فرجامی در آن‌ها ایفای نقش کرده است. از آثار تلویزیونی این بازیگر هم می‌توان به «خانه سبز»، «پهلوانان نمی‌میرند»، «راه سوم»، «گل‌من‌کلی»، «ولایت عشق»، «فرمان»، «روشن‌تر از خاموشی» و «پاییز بلند» نام برد.

رضا عطاران به شبکه نمایش خانگی می‌آید

«دفتر یادداشت، تازه‌ترین محصول اختصاصی پلتفرم «فیلم‌نت» به کارگردانی کیارش اسدی‌زاده، نخستین حضور رضا عطاران در دوران پلتفرم‌ها محسوب می‌شود. به‌گزارش شهرآرا، رضا عطاران و حسن معجونی از

نقش‌های اصلی سریال «دفتر یادداشت» به کارگردانی کیارش اسدی‌زاده، نویسندگی مسعود خاکباز و تهیه‌کنندگی حسین اکبری هستند. اطلاعات دیگری درباره روند تولید و زمان پخش این مجموعه هنوز اعلام نشده است.

نقش آفرینی ۲۰ بازیگر مطرح در سریال «رستگاری»

بیست بازیگر مطرح سینما و تلویزیون در سریال «رستگاری» جلوی دوربین ده‌منکی می‌روند. به‌گزارش تسنیم، مجموعه تلویزیونی «رستگاری» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مسعود دنمکی، ویژه ایام ماه مبارک رمضان، طی

روزهای گذشته و پس از پیش تولید سنگین و طولانی در بیمارستانی در تهران کلید خورد. در این سریال بیش از بیست بازیگر صاحب‌نام ایفای نقش می‌کنند. پیش‌تر نام محمود پاک‌نیت، بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون، نیز به‌عنوان یکی از بازیگران این سریال رسانه‌ای شده بود. مجموعه تلویزیونی «رستگاری» در مرکز سیمافیلم و در سی قسمت تهیه و در ایام ماه مبارک رمضان روی آنتن رسانه ملی می‌رود.

آغاز پخش سریال «بازپرس» در تلویزیون

سریال «بازپرس» با داستان‌هایی بر اساس پرونده‌های واقعی از شب گذشته به روی آنتن شبکه یک سیما رفت. به‌گزارش ایسنا، «بازپرس» به کارگردانی احمد معظمی، سوزه‌ای حساس درباره برخی پرونده‌های قضایی واقعی

دارد که هر هفته از شنبه تا سه‌شنبه، ساعت ۲۲:۱۵ پخش می‌شود. محسن قصابیان، فرهاد قائمیان، محمد رضا شریفی‌نیا، مهدی فخیم‌زاده، فریا کوثری، اندیشه فولادوند، سید جواد هاشمی، سوگول طهماسبی، فریا من‌تخصی، ایوب آقاخانی و کاظم هزیر آزاد از بازیگران این سریال هستند. محور قصه بازپرسی به نام صدراست که محسن قصابیان، بازیگر مشهور، نقش آن را بازی می‌کند. بازپرس صدرا در جریان یک سوءاستفاده اقتصادی بزرگ قرار گرفته است و با دنبال کردن سرخ‌های این پرونده به یک آقا‌زاده و یک تهیه‌کننده رانت‌خوار می‌رسد و...